

A WHO és az óvatoskodás

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 20. szám, 2020. május 15.

Marosán György remek írásának ([Ez már az apokalipszis?](#), *ÉS*, 2020/19., máj. 8.) minden mondatával egyetértek, annak csupán egyetlen – zárójeles, ámde igen fontos – megjegyzéséhez szeretnék rövid magyarázó kiegészítést fűzni.

A szerző utal a WHO ún. elővigyázatossági elvére, ami az emberi egészségre, életre potenciálisan, ám kellő tudományos alapossággal nem bizonyítottan károsnak tekinthető anyagokat, tevékenységeket a „jobb félni, mint megijedni” megfontolásból eleve az „esetlegesen káros” kategóriába sorolja. Teszi ezt a mobilkommunikáció érdekében alkalmazott elektromágneses („nem-ionizáló”) sugárzás esetén is, annak ellenére, hogy az elmúlt, mintegy 30 év során lefolytatott több ezer (!) tudományos teszt egyike sem mutatott ki egyértelmű kockázatot. A 2000-es évek elején a Magyarországon akkoriban bevezetett 3G szolgáltatást illetően is lefolytattuk ezeket a vitákat, és akkor is voltak olyan érdekcsoportok, amelyek ebből előnyt (akkor anyagit) próbáltak kovácsolni. Szerencsére fizikai atrocitásig nem fajult a tiltakozás, nem úgy, mint most, amikor Kanadától az Egyesült Királyságon át Belgiumig és Hollandiáig sok országból 5G bázisállomások antennatornyainak felgyújtásáról szólnak a hírek. A mobilszolgáltatók egykori anyagi megzsarolása helyébe mára új motívum: a tájékozatlan embereket tévhitekkel manipuláló, végső soron önsorsrontó folyamatot gerjesztő társadalmi és politikai mozgalmak léptek. Ha a WHO továbbra is ragaszkodik a közérdek szempontjából szerintem tarthatatlan szakmai álláspontjához, azzal lényegében a vírusjárvány elleni védekezést nehezíti. Nem hiszem, hogy a járvány körüli USA vs. Kína vitába keveredve a világszervezetnek jól jönne, ha még egy harcmezőn kellene szerepelnie.